

DAR DE CE NU MĂ ASCULTAȚI?

...sau:

de ce să am răbdare...

- Așadar, cum este să fii pentru prima oară animatoare?
 - Rău părinte! Rău... adică, nici prea rău nici prea bine.
 - Când răspunzi, ești mereu așa de clară? Sau doar uneori?
 - Depinde de situație... când trebuie să ne jucăm, sa cântăm sau să dansăm... atunci îmi place și îmi reușește destul de bine. Dar când trebuie să fac lucruri mai serioase și mai importante... atunci nu te ascultă... au altceva de făcut.
 - După tine este mai important momentul de rugăciune sau cel de joacă?
 - Aăă..., cred că cel de rugăciune.
 - Greșit, foarte greșit! Îți amintești de prima lecție de la cursul animatorilor? Am spus că pentru copii, nu trebuie să existe unele momente mai importante decât celelalte: toate sunt importante! Rugăciunea, la fel și jocul; aventura precum și momentele de reflexie.
 - OK! Dar sunt lucruri pe care le fac cu mare plăcere și altele mai puțin. Uneori este greu și nici măcar nu reușesc să fac bine! Se găsește mereu câte unul care o face pe prostul, altul care are numai glume în cap și toți ceilalți care râd. Câteodată urlu așa de tare că mă aude tot cartierul, dar nu folosește la nimic!
 - Văd că ai înțeles: să țipi la copii nu ajută la nimic.
 - Dar de ce când vii tu sau sora ascultă? Nimeni nu are curajul să scoată un cuvânt. Ar trebui să faceți o selecție. La Vara Împreună vin doar acei copii care au de gând să se comporte bine și să respecte regulile... ceilalți să meargă în altă parte. Puțin respect îl merităm și noi.
- Discuția cu părintele a continuat timp de o jumătate de oră. A încercat să-mi explice că nu suntem noi aceia care trebuie să aleagă cine să vină și cine nu la Vara Împreună. Datoria noastră este aceea de a semăna și nu de a aduna roadele. Lucrul cel mai greu de înțeles, pentru care cred că va trebui să mai vorbesc cu părintele, este: „de ce, cine lucrează pentru Împărăția lui Dumnezeu trebuie să aibă răbdare?”
- Părintele îi apără mereu pe copii și spune că sunt de treabă. Or’ fi ei de treabă, nu neg asta! Doar că eu știu că noi animatorii, după o zi de activități suntem pe jumătate morți!

Dificultăți ?!

Dar de ce nu mă ascultați?

Mă regăsesc...

• ANIMA TRĂSNET

„Trebuie să învățăm să educăm de la soare. La tot ce crește pe Pământ el dăruiește lumina și căldura sa, de cele mai multe ori trimite ploi și vânturi, rareori trimite fulgere și tunete.”
(Camenio)

?

Luca 13, 6-9

El a spus și pilda aceasta: „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a găsit. Atunci a zis vierului: „Iată că sunt trei ani, de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l! La ce să mai ocupe pământul degeaba?” „Doamne”, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la rădăcină. Poate că de acum înainte va face rod; dacă nu, îl vei tăia.”

Dificultăți?!?

Dar de ce nu mă ascultați?

Eu, Doamne...

*Doamne, iartă-mi graba dorinței de a vedea realizate opera mâinilor mele în ceilalți.
Iartă-mi mândria ce mă face să-i judec greșit pe copii,
fără să evaluez dacă mai întâi le-am oferit posibilitatea
de a dezvolta în ei o credință puternică.
Tu m-ai învățat că înainte, la rădăcina copacului
se pun îngrășăminte, după care i se dă timpul necesar pentru a da fructe.
Îți mulțumesc pentru învățăturile Tale
pentru că prin meritele cuvintelor Tale
învăț să am încredere și răbdare,
învăț să aștept, convins că truda mea va da roade
dacă mi-am dat toată silința!*